

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 638/2020
02.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Мирољуба Томића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Давора Чамцића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, у саизвршилаштву, у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Давора Чамцића, адвоката Николе Жарковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 390/19 од 04.10.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1130/19 од 24.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Давора Чамцића, адвоката Николе Жарковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 390/19 од 04.10.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1130/19 од 24.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 390/19 од 04.10.2019. године окривљени Давор Чамцић и окривљени Милош Марковић оглашени су кривим да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, у саизвршилаштву, у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени и то окривљени Давор Чамцић на казну затвора у трајању од пет година у коју му је урачунато време проведено у притвору, а окривљени Милош Марковић на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. На основу члана 87. КЗ у вези са чланом 246. став 7. КЗ према окривљеном Давору Чамцићу изречена је мера безбедности одузимања предмета. На основу члана 261. и 264. ЗКП окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 1130/19 од 24.02.2020. године, усвајањем жалби окривљеног Давора Чамцића и његовог браниоца, као и жалби

окривљеног Милоша Марковића и његовог браниоца преиначио је пресуду Вишег суда у Београду К 390/19 од 04.10.2019. године у погледу одлуке о казни, па је окривљени Давор Чамцић осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору, а окривљени Милош Марковић на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору, док су жалбе окривљених и њихових бранилаца у преосталом делу одбијене као неосноване, а пресуда Вишег суда у Београду К 390/19 од 04.10.2019. године у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окр. Давора Чамцића, адв. Никола Жарковић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и да пресуде Вишег суда у Београду К 390/19 од 04.10.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж11130/19 од 24.02.2020. године укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку или да побијане пресуде преиначи сходно наводима из образложења захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 1. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Чамцић Давора је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, погрешном правном квалификацијом дела окривљеног и с тим у вези, наводи да у радњама окривљеног, описаним у изреци првостепене пресуде, не стоје обележја кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ већ обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 2 КЗ, наводећи да суд приликом одлучивања није узео у обзир измену кривичног закона, који је ступио на снагу 01.12.2019. године и био је на снази када је одржан главни претрес пред Апелационим судом у Београду, а којим је уведено као нови облик наведено кривично дело.

Међутим, изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Према чињеничном опису у изреци првостепене пресуде и утврђеном чињеничном стању, окривљени Давор Чамцић и окривљени Милош Марковић су у стању потпуне урачунљивости, свесно и вољно неовлашћено ради продаје држали супстанцу која је проглашена за опојну дрогу, у време, на месту и на начин ближе описан у изреци пресуде, и то канабис који садржи психоактивну компоненту ТХЦ (тетрахидроканабиол) у проценту већем од 0,3%, укупне нето масе 139,67 грама.

У овако описаним и утврђеним радњама окривљеног, из којих произилази да је окривљени са још једним лицем неовлашћено ради продаје држао супстанцу која је проглашена за опојну дрогу, произилазе сва обележја, како објективна, тако и субјективна, кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, у саизвршилаштву у вези члана 33. Кривичног законика за које је оглашен кривим, за које кривично дело није битна количина која се држи, већ намера да се иста држи ради продаје, што је јасно и описано у изреци првостепене пресуде, па се самим тим не може радити о кривичном делу из члана 246а. став 2. КЗ, како то бранилац окривљеног неосновано истиче у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Давора Чамџића, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

**За председника већа-судија,
Веско Крстајић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић